

G.Fodor Gábor: Tényleg, hová lett a pénz?

2025 november 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Hatalmas dolgok történtek Magyarországon az elmúlt tizenöt évben.

A pénz az egyetlen jó, amib?l nem árt a sok”

(Rejt? Jen?: Az elveszett cirkáló)

Van itt egy közkelet? tévedés. Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy annyira megváltozott a világ, hogy most már minden csak az impulzusokról szól. Impulzusokat adunk, kapunk, aztán a végén majd kijön bel?le valami. Ez nemcsak „az élet dolgaira", de a politikára is igaz – mármint hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy ez így van, ez így igaz.

De szerintem ez egy nagy tévedés. Mindig van sztori, van történet, vagyis van egy elképzelésünk a világról, és ebbe rendezzük el az impulzusainkat, amit adunk és kapunk, és nem fordítva. A sztori tehát megel?zi az impulzust. Hogy miért mondom ezt el, hol is van ennek a gondolatmenetnek a füle meg a farka? Persze hogy középen. Hogy a közepén kezdjem: az ellenfélnek van sztorija és a sztorija volt el?bb, nem pedig az a végtelen számú impulzus, amit ránk öntenek például a közösségi médiából. Az impulzusoknak az a dolga, hogy meger?sítsék a sztorit, és csak az az impulzus jó és hasznos nekik, ami alkalmas erre.

Az ellenfél sztorija sík egyszer?: „nem m?ködik az ország, minden sz…r, és ez azért van így, mert mindent elloptak". Arra a kérdésre tehát, hogy hová lett a pénz, megvan a kétségbevonhatatlan válaszuk: „ellopták". Azért nincs itt semmi, azért nem épül semmi, azért dögl?dik minden, azért marad ki a vonat, azért kell várni egy m?tétre, mert ezek mindent elloptak.

Ezt ordítják nap mint nap, ezt üvöltik impulzusról impulzusra és nem is akarnak más választ hallani, mert az megzavarná a sztori koherenciáját, és akkor elgyengülne a történetük. Nyilván, ezt nem engedhetik meg maguknak. Ezért marad az üvöltés, a bezárt fülek és a tágra zárt szemek.

Ez az ellenfél politikai narratívája. ?ket, mármint azokat, akik végképp elkötelezték magukat a sztori koherenciája mellett, kevés esély van meggy?zni. A törzsi indulat hajtja ?ket és változást akarnak. Nekik hiába mondjuk el az elmúlt tizenöt év eredményeit.

De nem csak indulatos fanatikusok vannak. Sokféle ember van. Tizenöt év pedig nagy id?, így hajlamosak vagyunk magától értet?d?nek tekinteni az elért eredményeket. Megszoktuk a felújított terek és épületek látványát, adottságnak vesszük a különböz? juttatásokat, és mi magunk is inkább azt kérdezzük, miért ilyen egy suli és miért olyan egy kórház?
Pedig

tizenöt év alatt megváltozott az egész ország, fantasztikus dolgok történtek. De csak azért, mert itt van a szemünk el?tt, ezt már nem is látjuk. Csak mert már megtörtént velünk, nem is emlékszünk rá, hogy milyen volt el?tte, vagy hogy egyáltalán nem volt el?tte. Csak azt halljuk mindenfel?l, hová lett a pénz? Hát hová lett?

Megvan az a pénz, nem veszett el, mint a Balmoral cirkáló, amit Piszkos Fred lopott el (aztán persze az is megkerült). Csak el kell mondani fáradhatatlanul, hogy hol van, miben van, kinél van. Munkámból adódóan talán tájékozottabb vagyok ezekben a kérdésekben, mint mások, de böngészve az elmúlt tizenöt évr?l szóló anyagokat, még én is egyik megdöbbenésb?l a másikba esek, hogy mennyi minden történt, mennyi minden változott meg ebben az országban.

Csak sorolok néhányat, ami az utóbbi id?kben elém került. Hová lett a pénz? Hát ott van a magyar falvakban.

Csak a Magyar falu program keretében, és csak az elmúlt b? öt évben közel négyszáz iskolát újítottak fel, közel száz iskolai tornaterem létesült vagy újult meg, közel hatszáz orvosi rendel? lett modernebb és szebb, mintegy hétszáz óvoda lett korszer?bb, csaknem 2500 óvodai játszóudvar és köztéri játszótér fejlesztése ment végbe és ez mind-mind ott van a szemünk el?tt, a saját lakókörnyezetünkben.

Hová lett a pénz?

Hát ott van Budapesten is. Elképzelni se tudjuk, mennyi minden épült vagy újult meg, az ország f?terét?l kezdve a Puskás Arénán és a Várkert Bazáron át a Városligetig, és csak a panaszt és jajveszékelést hallani Karácsony Gergelyék fel?l. Pedig ott van az a pénz minden önkormányzatnál, csak emlékezni, hogy elengedték az adósságaikat.

Hová lett a pénz? Hát ott van az egészségügyben is. Olvasom, hogy

az elmúlt években 91 kórház és rendel?intézet fejlesztése valósult meg 690 milliárd forintból. Olvasom, hogy 2010 óta felújítottak 107 ment?állomást és létrejött 41 új. Mintegy 1100 új ment?t szereztek be, míg az az el?tti nyolc évben („elmúltnyolcév”) ez a szám kereken 0, azaz nulla volt.

Hová lett a pénz? Ott van az iskolákban, a bölcs?dékben, az óvodákban. A bölcs?dei fér?helyek száma tizenöt év alatt duplájára n?tt, három és félszer annyi településen érhet? el bölcs?dei szolgáltatás, mint 2010-ben. Akkor még csak mintegy 30 milliárd forint jutott szociális gyermekétkeztetésre, ma ez az összeg mintegy 140 milliárdra rúg. Ott van a sulikban ez a pénz.

Csak az elmúlt öt évben több száz iskola energetikai korszer?sítése történt meg. Hetvenezer család jut ingyentanszerekhez, félmillió diák és 50 ezer pedagógus ingyenlaptophoz.

Hová lett a pénz? Ott van az útjainkban. Csak az elmúlt sz?k tíz évben mintegy 3200 milliárd forint értékben valósultak meg fejlesztések. Megtörtént Eger, Szolnok, Salgótarján, Sopron, Kaposvár, Békéscsaba vármegyei jogú városok 2×2 sávos bekötése a gyorsforgalmi hálózatba (23 vármegyei jogú városból már 22 rendelkezik ilyen bekötéssel). Míg 2010-ben 1273 kilométer hosszú volt a gyorsforgalmi úthálózat hossza, 2027-re eléri majd a 2000 kilométert is. 2019 óta több mint 4000 kilométernyi falvakon átvezet? mellékút felújítása történt meg (tudom-tudom, mindig a miénk az, ami éppen kátyús). Aztán az elmúlt tizenöt évben mintegy 250 milliárd forintot fordított Magyarország a kerékpárút-hálózat fejlesztésére is, ebb?l több mint 2200 kilométer kerékpárút épült vagy újult meg.

Soroljam még? Hová lett pénz? Akik kérdik, azoknak mondom, hogy

ott van nálatok is, mindenkinél, ott van a pénz az embereknél. Akár úgy is, mint szociális juttatás (mert mára a „jobb” lett a „bal” is, oda jutottunk, hogy egy jobboldali kormány csinál baloldali, szociálisan érzékeny politikát is): ingyenes t?zifaprogram, rezsicsökkentés, 13. és 14. havi nyugdíj, ingyenes tankönyv a diákoknak.

Akár úgy is, mint széles kör? adókedvezmények rendszere: csak 15 százalék szja-t fizet mindenki, aztán itt van a családi adókedvezmény, a 25 év alattiak, a két- majd háromgyermekes anyák szja-mentessége. Akár úgy is, mint béremelés: az orvosok, az egészségügyben dolgozók, a tanárok, a köztisztvisel?k, a rend?rök, a katonák fizetésének a megemelése (tudom-tudom, jól jönne éppen nekünk is még egy kis béremelés).

Ott van az a pénz mindannyiunknál, az a helyzet. Persze igaza van Rejt?nek: a pénz az egyetlen jó, amib?l nem árt a sok. Szóval, lehetne még több. Aztán meg még több. Ezzel én is egyetértek. Meg azzal is, hogy a lopásnak legyen következménye, mert senki sem állhat a törvények felett.

Ugyanakkor mégis csak az a helyzet, hogy tényleg hatalmas dolgok történtek itt az elmúlt tizenöt évben. Ha feltalálták volna már az id?gépet, hogy visszalépjünk 2010 elé, talán nem kellene annyi karaktert elpazarolnom az emlékeztet? oltásra.

Szóval, elképeszt? változások mentek végbe mintegy másfél évtized alatt. Csakhogy azt gondoljuk, hogy mindaz, ami van, az magától értet?d? és mindig meg is volt, hogy mindaz, amit kapunk, az nekünk automatikusan jár, és ebben nincs semmiféle politikai teljesítmény, és ha jön majd valaki új, úgyis minden megmarad, s?t minden jobb lesz.

Rosszul gondoljuk.

G.Fodor Gábor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló